

stille, end at skaffe dem den borgerlige Beskyttelse, og sørge for, at der ikke kan øves en saadan Vold imod dem i deres Forsamlinger, som de ere berettigede til at blive beskyttede imod, og som, naar den øves, enten det er imod Mormoner eller hvilket som helst andet Religionsfællesskab, nødvendigviis baade styrker og udbreder det. Det er mig kjær, at jeg kan aflægge det Bidnesbyrd, at, hvor Bevægelsen er forekommen paa forskjellige Steder i Landet, har der ogsaa været flere Geistlige, som have følt sig kaldede til at træde til med aandelige Baaben. Det er ikke just enhver Præst given at kunne paatage sig en saadan særegen Virksomhed, men der har dog været enkelte, som have gjort det baade med Forstand og Kraft, og have derved sat det rette Bærn imod, hvad jeg idetmindste antager, og jeg troer med Rette, for at være et Sværmeri; men i ethvert Tilfælde maa jeg erklære det for ikke at være Christendom, da der ikke kan eksistere Noget, der fortjener dette Navn, som erklærer sig selv grundet paa en ganske ny Aabenbaring; thi, for at Noget kan fortjene Navn af Christendom, maa det idetmindste være gammelt, — derfor kan det gjerne være falskt —; men, naar det erklærer sig for at være nyt, saa erklærer det sig selv for falskt under det te Navn.

Jeg troer derfor, at dersom Regjeringen vil overlade denne Sag til sin egen jævne Gang, og, dersom der skulde skee Mormonerne eller nogen anden gudelig Forsamling nogen Overlast, da vil beskytte dem derimod, at da vilde det nok gaae. Jeg troer at have en vis Berettigelse til at udtale mig saaledes; thi jeg har ogsaa seet Meget været øvet i denne Henseende i tidligere Aar i vort Fædreland, vel ikke mod Mormonerne, men imod andre religiøse Secter i Landet. Man klager over, at der er intet Liv i Folketirken, men hvad har man gjort, for at fremkalde det? Dersom der i det gamle Cancellies Dage kom en Livs- spire frem, saa tyede strax Præsterne til det hjære Cancellie og bade om, at det vilde hjælpe dem at bekæmpe disse nye Uroffstere, der nu vare komne op, og som begyndte paa at prædike og lode Bønder prædike, som kunde prædike, og mange Gange prædike bedre end Præsten. Det var naturligviis Noget, som

ikke kunde taales under de Omstændigheder, under hvilke vi dengang levede, men det har jeg erfaret mange Gange, at, naar vort salige Cancellie fatte sig i Bevægelse for at understøtte Præstestabet, hvor det meente at kunne underkue den ulmende Gnist i Folket, da blussede det snart op, og viste sig at være en saadan Kraft, at det var umuligt paa den Maade at standse den, og, dersom der kom noget Skævt frem i vort Land, som der tilvisse er kommet, da kunne vi ikke takke Andet derfor end den unaturlige Maade, hvorpaa den Deel af Præstestabet, der ikke følte aandelig Styrke nok til dermed at møde Bevægelsen, støttede sig til den Hjælp, som det kongelige danske Cancellie dengang var saa villig til at yde dem.

W. Hansen (Bib. 4. B.): Jeg er ganske enig med den ærede Interpellant i, at Mormonismen maa bekæmpes med aandelige Baaben, og jeg troer ogsaa, at vor Folketirke har en saadan Kraft i sig selv, at den nok vil kunne modstaae Mormonismen i sin Heelhed, at den ikke skal gjøre for store Spring; men alligevel troer jeg ikke, at den danske Rigsdag og den danske Regjering kan være ganske ligegyldig med Hensyn til, hvad der kunde gjøres imod Mormonismen. Hvis Mormonerne bleve hos sig selv og dyrkede Gud, og som det hedder i § 87 i Grundloven: forsamlede sig paa den Maade, som stemmede med deres Overbeviisning, og ikke reisste rundt omkring i Landet for at gjøre Profelyter, da skulde jeg ikke have taget Ordet i denne Sag; men, naar de vælge forhenværende Bispefræmmere, Smede og Andre til Præster, og sende dem rundt omkring i Landet for at virke og gjøre Profelyter, saa troer jeg ikke, at det kan siges, at det ikke strider imod borgerlig Orden, som det hedder i Slutningen af Paragraphen. Jeg mener, at det strider derimod; thi der er mange af disse Herer, som derved faae Leilighed til at skule sig under Mormonismens Kappe og gaae omkring som Løsgængere og Dagdrivere, og derfor mener jeg dog, at den danske Regjering maatte indskærpe Politiet at have et vaagent Øie med disse Mormonpræster, som man kalder dem, at de dog ikke blive saaledes ved at gaae Landet om og prædike; thi, dersom